

**[„ÎN PRIVIREA PRETINSULUI
CONFLICT...”] – de Mihai
Eminescu [14 august 1881]**

Fotografie de arhiva. Mihai Eminescu de Nestor Heck – 1884. Basarabia-Bucovina.Info

În privirea pretinsului conflict de graniță din Ardeal ziarul unguresc „Nemere „, comunică următoarele:

La 10 august primarul orașului Berecic vesti pe prefectul comitatului Trei scaune că pe o parte a unui munte revindicat care formează proprietatea orașului Berecic, pe plaiul numit Baltin sau Ianorog, România ridică un pichet și-l ocupă cu soldați. Acest pichet s-ar afla 3500 de pași dincoace de linia graniței. Prefectul comitatului Trei scaune raportează telegrafic în aceeași zi încă ministrului de interne despre starea lucrurilor. El primește ordin de la ministru de-a merge în persoană în fața locului și de-a cerceta întrucât era întemeiată știrea.

Prefectul se și duse la fața locului cu vicesenotarul comitatului, Nicolae Szentivany, organ special al serviciului construcțiilor, cu delegații orașului Berecic și cu martori cari cunosc bine localitatea. La 13 și 14 august el revizui granița între România și orașul Berecic și constată, pe baza spuselor martorilor, că pichetul s-ar fi construit în adevăr pe teritoriu unguresc, 3500 de pași dincoace de graniță. Dispozițiile ulterioare ale ministerului sunt cunoscute.

„Nemere„, zice că încălcarea de teritoriu nu s-a putut întâmpla decât din neștiința organelor române respective. Locul pe care s-a construit pichetul e îndealtmintrelea o pustietate în care arareori se rătăcește vreun om.

„Pesther Lloyd” primește din București informațiunea că în privirea aceasta guvernul nostru s-a arătat foarte prevenitor cătră cel unguresc. Corespondentul foi din Pesta află că însărcinatul cu afaceri al Austriei a fost informat din partea ministrului nostru de interne că ministrul de război, îndată ce i s-a făcut arătare din partea Ungariei, a dat ordine ca să se evite o împresurare de teritoriu. Guvernul s-a declarat gata de-a da afacerea în seama unei comisii mixte, iar ziua întrunirii acestei comisii, compuse din delegați români și unguri, s-a propus pentru 21 august. Delegații români s-au

numit deja în persoanele d-lor Handoca, prefectul județului Putna, colonel Barozzi, șef al depozitului Ministerului de Război și colonel Cantilli, comandant al unui regiment de dorobanți.

Din partea Ungariei s-ar fi delegat Grigorie Beldi, prefect al comitatului Mureș – turda, Iosif Posan, Iosif Potsa, prefect, și Francisc Farro, subprefect în comitatul Trei scaune.

Pe când însă lucrurile iau această față pacinică, încât însuși baronul de Salzberg, însărcinat cu gerarea afacerilor legațiunii imperiale, și-a exprimat convingerea că comisia mixtă de graniță va rezolva cestiunea spre mulțumirea amânduror părților, ziarele ungurești din provincie urmează a scorni știri alarmante. Astfel foaia

„Magyarország „ din Chesdi-oșorhei spune că un regiment de soldați sub comanda unui colonel a irupt din România în Transilvania. Regimentul a ocupat 3000 de pogoane de codru și au tăiat arbori în valoare de un milion de franci. Soldații au nimicit patru pietre de hotar și au așezat altele nouă; încă și acum ei păzesc teritoriul ocupat. Lucrul e cu atât mai serios, adaogă foaia, cu cât redutele noastre, ridicate acum patru ani la Soosmizio și cari costă o jumătate de milion de fiorini, au devenit de prisos prin incursiunea aceasta, căci pot fi ocolite. Dar și despre o altă demonstrație pregnantă vorbește foaia. Secuții au obiceiul de a vizita bâlciul de la Bacău. Din comitatul Trei scaune se esportă mai multe mii de cizme într' acolo. Acum se cere meseriașilor în cestiune, sub amenințarea de a le confisca marfa, o vamă îndoit atât de mare decum e stabilită în tarif, încât prin aceasta se paralizează negoțul lor cu România.

Foile au dreptul să întrebe ce e adevărat din toate acestea. Din asemenea nimicuri s-au plăsmuit se vede știrea despre măcelul de la Predeal. O cauză neînsemnată căreia însă guvernul n-a găsit de cuviință să-i dea atenție, trecând din gură 'n gură, au luat dimensiuni fantastice. Schimbând numele

localității și obiectul în litigiu, amestecând o întâmplare din Banat cu alta din Vrancea, fantazia populară au constituit un basm din o mie și una de nopți, care-a trecut apoi în ziarele oficiale ungurești sub formă de amenințări pe cât de zgomotoase pe atât de impotente, în cele românești sub forma de istorii romantice.

„ Neue freie Presse” aduce din București știrea telegrafică că corespondentul ei a avut la 10 (22) august o convorbire cu d. C.A. Rosetti, care e, ad interim, și ministru de externe și președinte de Consiliu. D-șă a dat corespondentului asigurarea pozitivă că toate știrile gazetelor din străinătate despre agitațiuni române în Transilvania, Banat ori Bulgaria sunt invențiuni pe cari nu le cred nici cei ce le răspândesc. România nu poate urmări altă politică decât de-a se consolida înlăuntru și de a-și întrema finanțele, căutând a mântui cele mai bune relații cu vecinii.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1 ianuarie – 31 decembrie 1881

TIMPUL

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XII

Mihai-Eminescu.Ro